

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 23 februarie 2015, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, în cauza penală privind-l pe

Țîbernîi Alexandr Serghei, născut la 27 iulie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 4/1, ap. 315.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.03.2014 - 23.02.2015;

instanța de apel: 22.04.2015 - 18.11.2015;

instanța de recurs: 10.06.2016 - 03.08.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 23 februarie 2015, Țîbernîi Alexandr, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (1), art. 82 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1), art. 87 alin. (2) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost inclusă în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2012, stabilindu-i definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă

în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie suma de 8 000 lei, care se va executa de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Țîbernîi Alexandr la 27 septembrie 2013, aproximativ la orele 23:40, aflându-se în mun. Chișinău pe str. Vărzaru, în apropierea barului „Rodica”, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a aplicat violență nepericuloasă exprimată prin lovitură peste cap lui Bîjîga Maxim, de la care acesta a căzut jos fără cunoștință, în mod deschis a sustras de la ultimul un telefon mobil de model „Orange Zali”, cu numărul de IMEI 358046030275813 la prețul de 1 118 lei, în care activa cartela SIM cu nr. 060130665 la prețul de 50 lei și bani în sumă de 200 lei, astfel cauzându-i o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1 368 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocații Druță Boris și Albu Vasile în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

3.1. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr în motivarea apelului a indicat următoarele:

- la materialele dosarului lipsesc probe concludente prin care s-ar putea determina cu certitudine aplicarea violenței față de Bîjîga Mihail;
- martorul Galeru Alexandru, a confirmat doar faptul că, a procurat telefonul mobil de la Țîbernîi Alexandr în una din zilele lunii septembrie 2013;
- dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță.

3.2. Avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr în susținerea apelului declarat, a invocat următoarele:

- învinuirea și condamnarea lui Țîbernîi Alexandr se bazează pe presupuneri, fapte și circumstanțe neverificate de instanță;
- instanța de fond a pus la baza condamnării inculpatului numai probele acuzării;
- instanța de fond eronat a respins demersul apărării de a audia în calitate de martor pe Breus Tatiana.

În rest, apelantul a indicat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, apelurile declarate de către avocații Druță Boris și Albu Vasile în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr au fost respinse și menținută hotărârea atacată fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, prin care inculpatul Țîbernîi Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal, jaful, *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.*

Necătând la faptul că, inculpatul Țîbernîi Alexandr nu și-a recunoscut vina, aceasta a fost dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- *declarațiile părții vătămate Bîjîga Maxim (f.d. 176-177, vol. I);*
- *declarațiile martorului Galeru Alexadaru (f.d. 4-6, vol. II);*
- *procesul-verbal din 24.02.2014 de examinare a descifrărilor semnalelor de legătură a telefonului mobil ce aparține părții vătămate Bîjîga Maxim (f.d. 39-40, 47, vol. I);*
- *procesul-verbal de percheziție din 10.12.2013 prin care de la Galeru Alexandru (tatăl martorului Alexandru Galeru) a fost ridicat telefonul mobil de model „Orange Zali” cu IMEI 358046030275813, sustras anterior de la partea vătămată Maxim Bîjîga (f.d. 53, vol. I);*
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.02.2014, prin care partea vătămată Bîjîga Maxim a recunoscut telefonul mobil de model „Orange Zali” cu IMEI 358046030275813 ridicat de la Galeru Alexandru Teodor (tatăl martorului Alexandru Galeru), ca telefonul său și care a fost sustras de la el la 27.09.2013 (f.d. 56-57, vol. I);*
- *corpul delict, telefonul mobil de model „Orange Zali cu IMEI 358046030275813, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 12.02.2014 (f.d. 58, vol. I);*
- *procesul-verbal din 20.02.2014 de recunoaștere a persoanei (f.d. 68-70, vol. I);*
- *procesul-verbal din 22.02.2014 de verificare a declarațiilor părții vătămate Bîjîga Maxim (f.d. 71-72, vol. I).*

Totodată, instanța de apel a indicat că, în cadrul ședinței de judecată, la demersul apărării a fost audiat martorul Breus Tatiana care a declarat că, la momentul faptei, în anul 2013 se afla la barul „Rodica”, cu Bîrnat Ivan. Pe inculpatul Țîbernîi Alexandr la acea dată nu l-a văzut în barul „Rodica”.

Cu referire la audierea martorului Bîrnat Ivan, avocatul Albu Vasile a fost în imposibilitate de a asigura prezența acestuia.

Astfel, în ceea ce privește declarațiile părții vătămate Bîjîga Maxim instanța de apel a considerat că, acestea sunt pertinente și concludente și care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reținând în acest sens că, atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, partea vătămată a indicat că, la data de 27.09.2013 aproximativ la

orele 23:00 în timp ce ieșea din barul „Rodica”, la o distanță de aproximativ de 15-20 metri de la bar, a fost lovit peste cap din spate, după care la el din buzunarul scurtei care a fost încuiat la fermoar a fost sustras telefonul mobil de model „Orange Zali”, cu cartela SIM și bani în sumă de 200 lei.

Totodată, instanța de apel a menționat că, partea vătămată Bîjîga Maxim a indicat că, în seara de 27.09.2013 pe la orele 22:00, l-a văzut în bar pe inculpatul Țîbernîi Alexandr, cu care a avut o discuție pe un ton ridicat, aflându-se lângă tejgheaua barului. Tot în acest context, instanța de apel a indicat că, martorul Galeru Alexandru fiind audiat la faza urmăririi penale a indicat că, pe stadionul sportiv, care se afla pe str. V. Vărzaru, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Țîbernîi Alexandr, în timpul discuției, Țîbernîi Alexandr a scos din buzunar un telefon mobil de model „Orange Zali” și i-a propus să-l cumpere cu 100 lei. Atunci Țîbernîi Alexandr i-a comunicat că, telefonul este al lui și are nevoie urgent de bani.

Cât privește declarațiile martorului Galeru Alexandru date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, instanța de apel a considerat corectă concluzia expusă de prima instanță, care a apreciat aceste declarații ca fiind neveridice, fiind menționat în acest sens că, în prima jumătate a zilei de 27.09.2013, telefonul mobil de model „Orange Zali” se afla în posesia părții vătămate, nefiind sustras de la acesta. La fel, declarațiile martorului nu corespund cu cele date de inculpat, referitor la timpul în care s-au întâlnit și ultimul a vândut telefonul mobil, deoarece conform declarațiilor martorului Galeru Alexandru date în ședința de judecată, acesta s-a întâlnit cu inculpatul și a procurat de la el telefonul mobil în prima jumătate a zilei, pe când din declarațiile inculpatului Țîbernîi Alexandr reiese că acest eveniment a fost seara târziu.

Astfel, cu referire la declarațiile martorului Galera Alexandru date la faza urmăririi penale, instanța de apel a indicat că, acestea se apreciază în coroborare cu descifrările telefonice de pe cartela SIM 068621102, 061033053, cartelele SIM cu seria 1306106183026 și 1302104802246 de la 01.08.2013 până la 17.12.2013 ridicate prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 13.12.2013, de la SA „Orange” prin care se atestă că, de la 04.10.2013 orele 17:05:43, cartela SIM 061033053 care aparține cet. Galeru Alexandru se află în mai multe telefoane mobile.

Cât privește declarațiile inculpatului Țîbernîi Alexandr precum că, dânsul a găsit telefonul mobil, instanța de apel le-a considerat ca o metodă de eschivare de la răspunderea penală, or, această poziție se contrazice prin materialele administrate la cauza penală, și anume, declarațiile părții vătămate Bîjîga Maxim care a indicat că, în timpul când a ieșit din barul „Rodica”, la o distanță de aproximativ 15-20 metri de la bar a fost lovit peste cap din spate, după care de la el din buzunarul scurtei care a fost

încuiat la fermoar a fost sustras telefonul mobil de model „Orange Zali”, cu cartela SIM și bani în sumă de 200 lei.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul inculpatului Țîbernîi Alexandr precum că, la 27.09.2013 nu se afla în barul „Rodica”, deoarece prin declarațiile părții vătămate Bîjîga Maxim a fost confirmat faptul că, inculpatul s-a aflat în barul „Rodica”, cu care a avut o discuție pe un ton ridicat, aflându-se lângă teigheaua barului.

Tot la acest capitol, instanța de apel a apreciat critic poziția martorului Breus Tatiana, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de apel, la demersul avocatului Albu Vasile a indicat că, la 27.09.2013, nu l-a văzut pe inculpat la barul „Rodica”, în legătură cu faptul că, declarațiile acestui martor nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte materiale probatorii administrate la cauza penală, iar faptul că, acestea într-o oarecare măsură susțin declarațiile inculpatului cu referire că la data incidentului nu s-a aflat în barul „Rodica” nu poate fi interpretat ca o probă pertinentă și concludentă în demonstrarea nevinovăției inculpatului Țîbernîi Alexandr, dat fiind faptul că, acestea vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Maxim Bîjîga, declarațiile martorului Galeru Alexandru, precum și cu procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice ce aparține părții vătămate Maxim Bîjîga cu IMEI 358046030275813 cu antena operatorului de telefonie mobilă.

Instanța de apel a indicat că, argumentul susținut de apărare precum că, condamnarea lui Țîbernîi Alexandr se bazează pe depozițiile părții vătămate Bîjîga Maxim care a indicat că, a fost agresat din spate de către o persoană pe care nu a văzut-o, lovit din spate de persoana care i-a sustras bunurile, apărarea a apreciat subiectiv declarațiile părții vătămate și nu le-a apreciat prin coroborare cu alte materiale administrate la cauza penală. Respectiv, instanța de apel a conchis că, deși partea vătămată a indicat că, a fost lovit în spate, a căzut jos și și-a pierdut conștiința, totuși partea vătămată a indicat că, în timp ce se afla în bar a avut cu inculpatul Țîbernîi Alexandr o discuție pe ton ridicat, declarațiile căruia vin în coroborare cu declarațiile martorului Galeru Alexandru, cu procesul-verbal din 24.02.2014 de examinare a descifrărilor semnalelor de legătură a telefonului mobil ce aparține părții vătămate Bîjîga Maxim, cu procesul-verbal de percheziție din 10.12.2013, cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.02.2014 și cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.04.2014 se atestă fără careva dubii vinovăția inculpatului Țîbernîi Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. lit. e), f) Cod Penal.

Referitor la argumentul apărării precum că, instanța de fond nu a verificat prin audierea amicalui părții vătămate Gumeniuc O. și a barmanilor ori alți martori, care era starea de ebrietate a lui Bîjîga Maxim și era posibil ca acesta să cadă jos și să-și piardă bunurile, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, or, partea vătămată a indicat că, telefonul mobil și banii nu puteau fi pierduți, deoarece se aflau în buzunarul scurtei, care a fost încheiat cu fermoar, iar careva date privind starea de ebrietate a părții vătămate, instanța de apel le-a apreciat ca irelevante pentru prezenta cauza penală.

Cât privește argumentul apărării referitor la faptul că, la dosar lipsesc date și acte medicale despre vătămările corporale cauzate și mecanismul cauzării lor părții vătămate Bîjîga Maxim, instanța de apel a conchis că, prin probele examinate în instanța de fond, conform materialelor din cauza penală și în baza probelor prezentate instanței de apel s-a stabilit că părții vătămate i-au fost aplicate intenționat lovituri de către Țîbernîi Alexandr, care au cauzat dureri fizice, acțiuni ce nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei, astfel se consideră vătămare nepericuloasă pentru viață și sănătatea persoanei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către avocatul Albu Vasile în numele lui Țîbernîi Alexandr, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către ultimul.

În motivarea recursului ordinar, avocatul menționează că, instanța de apel eronat a apreciat probele care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și decizia acesteia este bazată pe presupuneri.

Mai mult, recurentul invocă aceleași motive indicate și în apel și anume:

- instanța de fond eronat a respins demersul apărării de a audia în calitate de martor pe Breus Tatiana, nu a interogat angajații barului „Rodica”, martorul Gumeniuc O, care ar fi putut confirma în ce stare se afla partea vătămată înainte de a părăsi localul, a respins demersul apărării de a audia în ședința de judecată pe inspectorul de sector Condrea Andrei, iar demersul de audiere a martorului Covalenco Dmitri deși a fost admis, instanța a respins declarațiile acestuia sub pretextul că acesta se afla în stare de ebrietate.

În rest, avocatul a indicat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare.

5.1. În conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Albu Vasile în numele lui Țîbernîi Alexandr, solicitând respingerea acestuia,

cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței de apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că, hotărârile instanțelor de fond sânt legale și întemeiate, iar instanța de apel menținând soluția primei instanțe, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza

art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că inculpatul este în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Cât privește argumentele înaintate de către apărător că, instanța de fond eronat a respins demersul apărării de a audia în calitate de martor pe Breus Tatiana, nu a interogat angajații barului „Rodica”, martorul Gumeniuc O, care ar fi putut confirma în ce stare se afla partea vătămată înainte de a părăsi localul, a respins demersul apărării de a audia în ședința de judecată pe inspectorul de sector Condrea Andrei, iar demersul de audiere a martorului Covalenco Dmitri deși a fost admis, instanța nu a luat în calcul declarațiile acestuia sub pretextul că acesta se afla în stare de ebrietate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a dat răspuns acestor argumente (*pct. 4.1. din prezenta decizie*).

Astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de apărător ca fiind neîntemeiate, or, partea vătămată a indicat că, telefonul mobil și banii nu puteau fi pierduți, deoarece se aflau în buzunarul scurtei, care a fost încheiat cu fermoar, iar careva date privind starea de ebrietate a părții vătămate, instanța de apel le consideră irelevante pentru prezenta cauza penală.

Mai mult, instanța de apel a audiat în ședința de judecată din 18 noiembrie 2015 pe martorul Breus Tatiana (*f.d. 89, vol. II*).

Totodată, Colegiul penal constată că, din conținutul recursului declarat, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz și anume declarațiile părții vătămate Bîjîga Maxim, sunt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului, deoarece instanța fără a stabili starea de ebrietate în care se afla acesta și fără a admite faptul că partea vătămate putea să cadă jos și să piardă bunurile care afirmă că i-au fost sustrate, l-a condamnat pe inculpat. Deci criticile formulate de către recurent nu conțin indicii unei erori de drept, și deși apărătorul indică temeieri expres prevăzute de lege care prevede declararea recursului ordinar și anume art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 12) Cod de procedură penală - „*hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când au fost încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției*

contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței de apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, acesta nu invocă nici un argument în această privință, ci doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, ceea ce nu cade sub incidența art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1), (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere a probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Astfel, Colegiul penal va respinge și celelalte argumente ale apărării privind inadmisibilitatea unor probe, or toate probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, Colegiul reține prin prisma jurisprudenței CEDO (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*) că „... art. 6 paragraf 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.”

Ca urmare, Colegiul conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Țîbernîi Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Țîbernîi Alexandr Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la *24 august 2016*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Constantin Alerguș